Fra: Natur og Ungdom, Naturvernforbundet, Bellona, WWF Verdens naturfond, Greenpeace, Sabima, Norges Kystfiskarlag
Til: Olje- og energidepartementet
Vedlegg: Kartfigur 1, Kartfigur 2, Kartfigur 3

Høringsuttalelse Tildeling Forhåndsdefinerte Områder (TFO) 2019

De undertegnede organisasjonene mener utlysningen av nye blokker gjennom TFO 2019 bryter med både klimahensyn og ivaretakelsen av biologisk mangfold. Samtidig vil en slik utlysning være til hinder for en grønn omstilling, og vil øke Norges finansielle risiko i oljevirksomheten. Gjennom en rekke tidligere høringsrunder har vi bedt om at TFO-ordningen avvikles nettopp av disse årsakene, men den norske regjeringen ser så langt ut til å nekte å la miljø- og klimapolitikken styre norsk oljepolitikk. Som et minimum krever vi at:

- TFO-utvidelsen må ikke omfatte kystnære blokker eller blokker som ligger i og ved Særlig verdifulle områder (SVO).
- Før det kan deles ut nye lisenser gjennom TFO 2019, må oljevernberedskapen styrkes betraktelig, og rette opp i manglene som ble avdekket av Riksrevisjonens undersøkelser.
- All tilgjengelig informasjon og tidligere anbefalinger som angår miljøtilstanden må også tas med i avveiningen når et område skal innlemmes i TFO.
- Riksrevisjonens anbefaling om åpenhet rundt hvordan høringsinnspillene til forslag til utlysninger av utvinningstillatelser blir vurdert og håndtert må følges i TFO 2019.

1. TFO 2019 til hinder for grønn omstilling

Siden Oppdatering av forvaltningsplanen for det marine miljø i Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten[1] har det tilkommet ny, relevant klimakunnskap som må ha påvirkning på utlysning av lisenser gjennom TFO 2019. I 2018 leverte FNs klimapanel sin Special Report on Global Warming of 1,5 °C. Rapporten viser at verdens klimagassutslipp må reduseres med 40 - 50 prosent innen 2030 for å begrense den globale oppvarmingen til 1,5 grader. Når TFO 2019 deles ut er det altså 10 år til verden skal ha halvert sine klimagassutslipp. Det tar gjerne 15 år fra tildeling til produksjonen på et felt starter. Når de foreslåtte lisensene eventuelt vil være i drift, skal behovet for olje- og gass være langt mindre enn i dag.

I Norge er oljeindustrien den største årsaken til at Norges klimagassutslipp har økt siden 1990. Ifølge Statistisk sentralbyrå har norske utslipp økt med 3 % siden 1990. Mens andre sektorer har redusert utslippene sine siden 1990, har utslipp fra olje og gass økt med 78 %. I perioden 1990 - 2016 har Sverige og Danmark henholdsvis redusert sine utslipp med 24 % og 27%. I tillegg bidrar Norge indirekte til store CO2-utslipp når oljen og gassen blir forbrent i andre land. Forbrenningsutslippene fra norsk olje og gass som brennes i utlandet, er om lag 10 ganger høyere enn Norges territoriale utslipp.

[1] St.meld.10 (2010-2011)

Omfattende ny forskning viser at dersom Norge skal redusere klimagassutslippene i tråd med det som kreves for å nå klimamålene og forhindre farlige klimaendringer, må oljeindustrien få mindre, ikke større, areal å lete etter og utvinne olje på[2]. Dette er et viktig tiltak for å regulere utvinningstempoet til et vesentlig lavere nivå enn i dag. Samtidig må fossil energibruk erstattes med effektive energisparingstiltak og fornybare løsninger. TFO-ordningen motvirker denne omstillingen.

I det siste har vi i Norge sett en større bekymring blant befolkningen, og særlig unge, hva gjelder klima- og miljøkrisen. TFO 2019 er nok et tilskudd til en trend der myndighetene igangsetter tiltak som er i direkte konflikt med Norges klimaansvar. De undertegnede organisasjonene mener det er uklokt og motstridende å tildele oljelisenser som vil bidra til å forverre klimaendringene. 22. mars i år streiket over 40 000 skoleelever med blant annet krav om ingen nye tildelinger av oljelisenser. TFO 2019 er åpenbart i strid med dette kravet.

2. Finansiell risiko

48 av blokkene som er foreslått til TFO-utvidelsen i 2019 ligger i Barentshavet. Disse ligger både langt fra land og langt fra eksisterende funn som Johan Castberg og Goliat. Dersom det blir funnet olje eller gass i de foreslåtte områdene, vil det kreve massive investeringer i infrastruktur og feltutbygging for å kunne utvinne og eksportere ressursene. Det vil være behov for en veldig høy oljepris i mange tiår fremover, for at slike investeringer vil bli lønnsomme. Oljen og gassen fra Barentshavet er blant de dyreste feltene i verden å utvinne[3]. I en verden som skal begrense den globale oppvarmingen til 1,5 grader, må man forvente at både etterspørselen og oljeprisen kommer til å falle. IEA og IRENA anslår at selv i et scenario med to graders oppvarming, vil ikke ressursene i Arktis være lønnsomme å utvinne[4]. Dersom verden når klimamålene vil letingen og utbyggingen av felt i Barentshavet ende opp som et gigantisk tapsprosjekt.

Vi mener at OED må følge opp anbefalingene fra Klimarisikoutvalget og presentere hvor nye funn fra Barentshavet ligger på en global tilbudskurve og hvilken oljepris som er nødvendig for at prosjektet skal være lønnsomt[5]. Dette vil gi mer åpenhet om hvor konkurransedyktig oljen og gassen i Barentshavet vil være i et 1,5-gradersscenario. Med dagens skatteregime er det staten, og ikke oljeselskapene, som tar det meste av kostnadene og risikoen ved å lete etter olje på norsk sokkel. Ifølge Norsk Petroleum var letekostnadene i 2018 på 19 mrd. kroner[6]. 78 prosent av letekostnadene dekkes gjennom leterefusjonsordningen. Det innebærer at fjorårets leting kostet staten nærmere 15 mrd. kroner, mens selskapene selv kun betalte 4 mrd. kroner. Med et slikt kostnadsregime har selskapene altfor store insentiver til å kaste bort penger på å lete etter olje og gass i områder der det mest sannsynlig aldri vil bli lønnsomt å utvinne funnene.

Asymmetrien i oljeskatteregimet gjør at staten tar en ekstra stor risiko ved feltutbygginger i Arktis. De feltene som er oppdaget i Barentshavet er små, med en gjennomsnittsstørrelse på

[2] Se for eksempel artikkelen "Parisavtalen og oljeeksporten" publisert i Samfunnsøkonomen 2018 av Fæhn, Asheim, Greaker, Hagem, Harstad, Hoel, Lund, Nyborg, Rosendahl og Storøssten
[3] https://www.rystadenergy.com/newsevents/news/press-releases/global-liquids-supply-cost-curve
[4] IEA og IRENA (2017) «Perspectives for the energy transition»
[5] NOU 2018:17 «Klimarisiko og norsk økonomi»
[6] https://www.norskpetroleum.no/okonomi/investeringer-og-driftskostnader/

8,3 mill. sm[7]. De færreste av funnene har nok ressurser til å være lønnsomme som et enkeltstående prosjekt uten at de kobles opp mot et eksisterende felt og infrastruktur. Særskattefordelene i form av friinntekt, kortere avskrivningstid og rentekompensasjon sørger for at staten tar 88 prosent av investeringskostnaden, mens selskapene kun skatter 78 prosent. Dette innebærer at små felt som er marginalt ulønnsomme å utvinne før skatt, kan bli lønnsomme etter skatt på grunn av statens subsidier. Subsidiene til oljenæringen var i 2018 på 10,8 mrd. kroner ifølge Finansdepartementet[8]. Vi mener at man må fjerne særfradragene i oljeskatteregimet slik at man kan øke inntjeningen til SPU samtidig som det reduserer statens klimarisiko og hindrer utbygging av ulønnsomme felt.

3. TFO-ordningen har utspilt sin rolle

Organisasjonene har påpekt problemene med TFO-ordningen tidligere, og er sterkt kritisk til at den fremdeles videreføres og at TFO-området igjen utvides. Det er prinsipielt problematisk at regjeringens forslag til utvidelse av TFO-området nå utvides langt inn i det som må forstås som umodne områder på norsk sokkel i strid med hensikten bak ordningen. Videre låser TFO-ordningen fast havområder til å være åpnet for petroleumsvirksomhet. Det er ingen mekanismer som kan endre statusen til et TFO-område dersom man får ny kunnskap, og det er ingen reell mulighet for å trekke tilbake konsesjoner. Vi mener TFO-ordningen har forlatt det som var formålet da den ble innført og fungerer i dag som en omgåelse av gjeldende petroleumsregelverk og ordinære konsesjonsrunder.

De ovennevnte problemene undergraver den helhetlige og økosystembaserte forvaltningen som Stortinget har vedtatt.

4. Svak oljevernberedskap

Siden forvaltningsplanen for Barentshavet ble vedtatt har Riksrevisjonen levert to nye rapporter som begge tar for seg petroleumsvirksomheten i Barentshavet. I januar 2019 kom Dokument 3:6 (2018–2019) "Undersøkelse av Petroleumstilsynets oppfølging av helse, miljø og sikkerhet". Videre kom Riksrevisjonen i mars 2019 med Dokument 3:9 (2018–2019) "Undersøkelse av myndighetenes arbeid med å ivareta miljø og sikkerhet ved petroleumsvirksomhet i nordområdene". Begge rapporter avdekker svært bekymringsfulle forhold ved petroleumsvirksomheten i nordområdene.

Ifølge Stortingsmelding nr. 363 (2008-2009) skal det utvises "ekstra varsomhet for å redusere negative påvirkninger på miljøet i Barentshavet, som er et svært verdifullt område som er sårbart for akutte utslipp". Begge rapportene fra Riksrevisjonen viser imidlertid at dette ikke er tilfelle. Ifølge Riksrevisjonen har Petroleumstilsynets tilsynspraksis i Barentshavet til nå hatt begrenset effekt på selskapenes oppfølging av helse, miljø og sikkerhet. Riksrevisjonen[9] fant det også sterkt kritikkverdig at Petroleumstilsynet ga tillatelse til oppstart på Goliatplattformen før de nødvendige sikkerhetsmessige utbedringene var gjort.

[7] https://www.norskpetroleum.no/fakta/funn/
[8] Prop 1LS (2018-2019) «Skatter, toll og avgifter 2019»
[9] Dokument 3:6 (2018-2019): https://www.riksrevisjonen.no/rapporter-mappe/no-2018-2019/undersokelse-av-petroleumstilsynets-oppfolging-av-helse-miljo-og-sikkerhet/

Riksrevisjonens rapport som kom ut i mars konkluderer videre med at myndighetene ikke har sørget for at oljevernberedskapen er godt nok tilpasset de særskilte forholdene i nordområdene og at uklarhetene om beredskapen i Barentshavet er kritikkverdige. Samordningen av oljevernberedskapen i Barentshavet er ikke godt nok avklart og Samferdselsdepartementet har i liten grad fulgt opp behovet for å styrke forskningen på nye, effektive teknologier for oljevern. Videre er operatørenes miljørisiko- og beredskapsanalyser som ligger til grunn for utvinningstillatelsene heller ikke gode nok. I tillegg er samarbeidet mellom Miljødirektoratet og Kystverket når det gjelder å stille krav og å følge opp oljevernberedskapen kritikkverdige[10].

Oljevernberedskapen i Barentshavet er med andre ord langt fra tilfredsstillende. Riksrevisjonens rapport viser at det ved et større utslipp av olje i Barentshavet vil være en risiko for at oljen ikke kan samles opp som planlagt, og dermed for at den kan skade sjøfugl og marint liv på havet og ved kysten. Flere av blokkene som er foreslått innlemmet i TFO 2019 ligger nær SVO eller områder som er viktige for sjøfugl, deriblant 7117/1, 2, 3, 7118/1, 2, 3, 7127/1, 2, og 7217/5, 6, 8, 11. Det er også bekymringsfullt at man legger opp til en stor utvidelse av TFO blokker langt nord i Barentshavet hvor det vil ta lenger tid å få på plass et effektivt oljevern. Dette gjelder blant annet 7227/9, 10, 11, 12, 7228/3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 7229/1, 2, 3, 4, 5, 6, 7230/1, 2, 3, 4, 5, 6, 7231/4, 7325/8, 9, 11, 12, 7326/10, 7329/10, 11, 12, og 7330/10, 11, 12. De kritikkverdige funnene i Riksrevisjonens rapporter må få konsekvenser for hvordan petroleumsvirksomheten i Barentshavet blir forvaltet. Vi mener at ingen av blokkene i Barentshavet som er foreslått innlemmet i TFO 2019 kan deles ut før oljevernberedskapen og forvaltningen av de sårbare områdene er styrket og samhandlingen mellom de ulike aktørene er avklart. Manglene som ble avdekket av Riksrevisjonens undersøkelser må rettes opp i.

5. TFO 2019 må ikke omfatte kystnære blokker eller blokker som ligger i og ved Særlig Verdifulle Områder (SVO)

TFO-ordningen har de siste årene slått rekorder både i antall tildelinger og i områdeutvidelse. Det er tydelig at Norge ønsker å ta så mye som mulig av gjenværende karbonbudsjett og bidra til at vi ikke når klimamålene i en tid hvor Norge må utvise global lederskap i å redusere produksjon og forbruk. Tiden er moden for å si at de viktigste naturområdene i havet skal være forbeholdt petroleumsfritt, men TFO-tildelinger i særlig verdifulle og sårbare områder (SVOer, påpekt i de marine forvaltningsplanene) øker i omfang. Det vil være grunn til å tro at dersom Norge ikke tar ansvar for å føre en ansvarlig nedbremsing av sin petroleumsutvikling vil det være stadig mindre tilgang på nye arealer og dermed enda mer økt press på SVO-ene. I 2017 og 2018 har TFO ordningen til sammen tildelt 39 blokker i SVOer. I tildelingsrunden for 2018[11] var 26 av de 83 nye TFO tildelingene fordelt på 9 SVOer (Kartfigur 1), dobbelt så mange tildelinger i SVO'ene som i 2017[12] som var 13 av de 75 tildelinger fordelt på 9 SVOer (Kartfigur 2).

[10] Dokument 3:9 (2018-2019) https://www.riksrevisjonen.no/rapporter-mappe/no-2018-2019/undersokelse-av-myndighetenes-arbeid-med-a-ivareta-miljo-og-fiskeri-ved-petroleumsvirksomhet-i-nordomradene/

[11] https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/tfo-2018--ny-rekordhoy-tildeling-for-videre-utforskning-av-norsk-sokkel/id2625506/

[12] https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/tfo-2017--rekordmange-tildelinger-for-videre-utforskning-av-norsk-sokkel/id2585803/

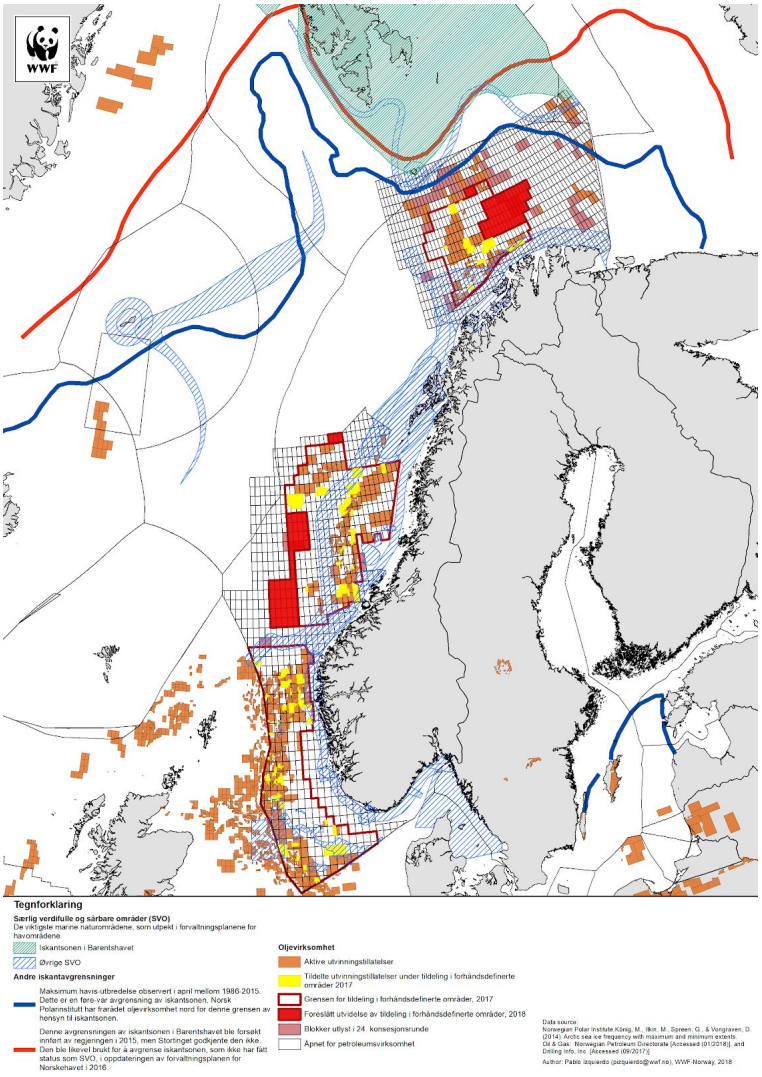

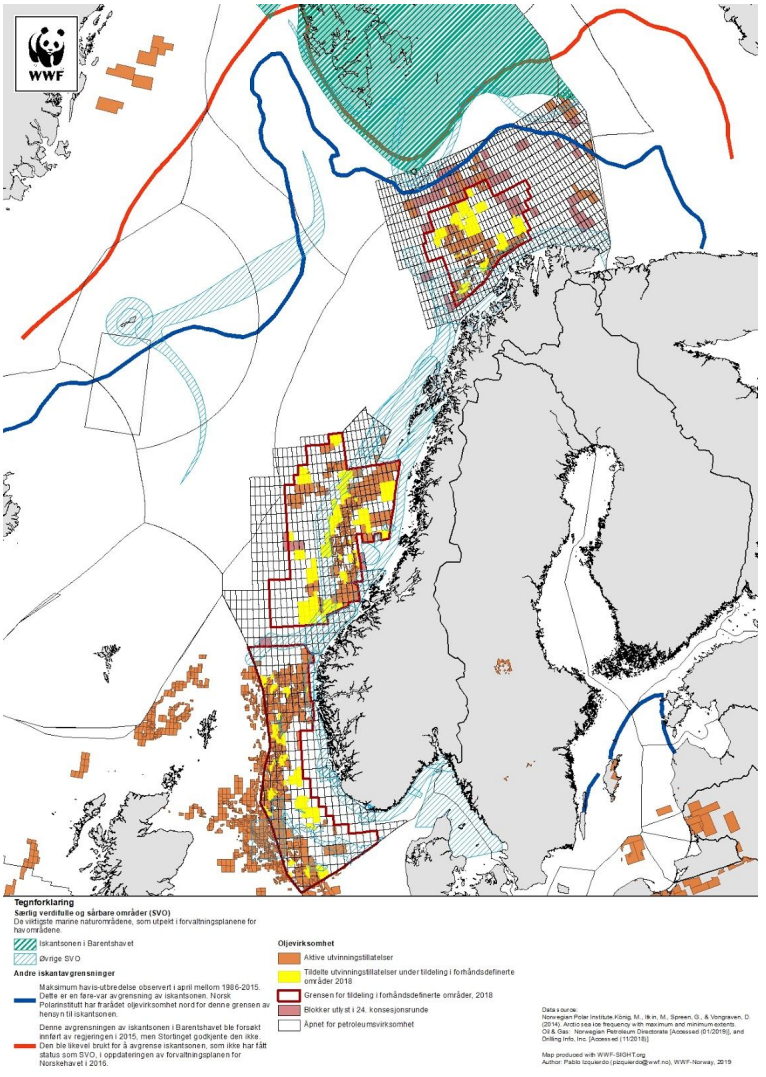

Kartfigur 1 (venstre) og kartfigur 2 (høyre). Kartene legges ved som egne filer i høyere oppløsning.

Økende tildelinger i og nær SVOer en skremmende utvikling som i stadig større grad er i konflikt med det marine forvaltningsplansystemets intensjon med å ivareta havområdenes økologiske funksjoner og naturmangfold, og er nesten uten unntak i strid med faglig anbefaling. I slike havområder må hensynet til naturverdiene veie tyngre enn olje- og gassvirksomhet. Når petroleum er samlet sett den klart største næringen i Norges havområder, skal Norge kunne holde de viktigste og mest sårbare områder fritt for denne risikofylte aktiviteten.

SVOer er viktige både i seg selv, men har også en stor verdi for økosystemet i sin helhet. SVOer er grundig kartlagt av forskere og har fått sin status som SVO nettopp på grunn av sine viktige naturverdier. TFO-tildelingene i SVOer i 2018 berører for eksempel viktige fiskefelt som Mørebankene og Tromsøflaket, og områder med nøkkelarten tobis både nord og sør i Nordsjøen.

Den foreslåtte utvidelsen for 2019 er særlig problematisk i forbindelse med at faglig forum nå anbefaler endringer i SVOenes utstrekning som dreier seg om både større og helt nye SVOer, basert på ny kunnskap om områdenes viktighet og sårbarhet[13]. Med disse nye anbefalingene til kartfesting av SVOene er en 2019-utvidelse i direkte konflikt med SVO Eggakanten sør i Norskehavet. I tillegg, fra TFO-tildelingene i 2018 er det enda 10 blokker i Barentshavet og 12 i Norskehavet som er i konflikt med de nye anbefalte SVO kartfestelser. Dette tyder klart på at forarbeidet med miljøutredelse ikke blir grundig nok foretatt i forbindelse med TFO-utvidelser og tildelinger.

Organisasjonene stiller seg spesielt kritiske til forslagene om å inkludere de nordligste blokkene i kvadrantene 6201 og 6202 i TFO2019. Det er flere grunner til dette.

De foreslåtte blokkene kan sies å være en del av Mørefeltene, et større område rundt Møreblokkene, områder som gjennom hele Norges petroleumsvirksomme historie har vært vernet fra petroleumsvirksomhet. Regjeringen foreslår gjennom TFO 2019, å dele ut blokker som ligger helt inntil områder det er politisk enighet om å holde vernet fra petroleumsvirksomhet. Dette har vært en gjennomgående trend de siste TFO-rundene. Det er kjent at en TFO generer mindre oppmerksomhet enn en konsesjonsrunde. Å åpne noe som vil påvirke et vernet område burde vært diskutert på Stortinget, slik det ble gjort gjennom St. Meld 37 (2008-2009), St. Meld. 10 (2010-2011) og St. Meld 28 (2010-2011).

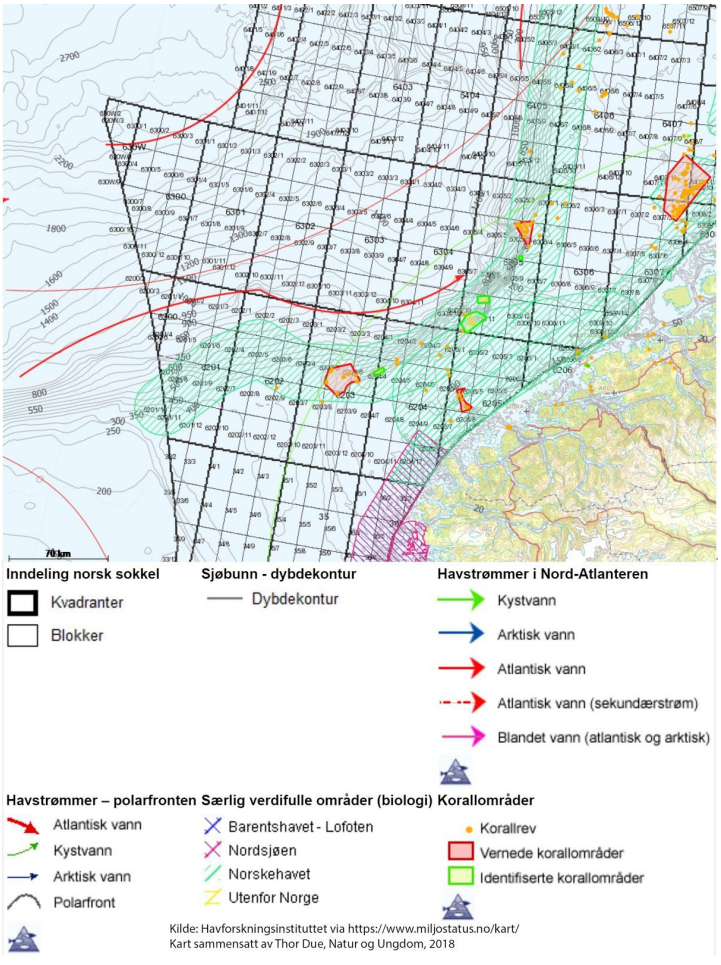

Kartfigur 3. Kartene legges ved som egne filer i høyere oppløsning

De foreslåtte blokkene ligger i SVOen Eggakanten, samt vest og motstrøms for de to SVOene Mørebankene og Kystsonen. Eggakanten er et av Norges biologisk mest produktive havområder. Utslipp fra en ulykke på et petroleumsanlegg i kvadrantene 6201 og 6202 vil føres med havstrømmer mot alle de tre SVOene (se kartfigur 3). Den korte avstanden og de sterke strømmene i området vil føre til kort drivtid før et

[13] nts/Havforum/SVO-rapport_2019_.pdf

utslipp kan nå de påviste korallrevene i SVOene Eggakanten og Mørebankene.

Miljødirektoratet skrev i sine kommentarer til TFO 2015[14] «Eggakanten har stor biologisk produksjon og høyt biologisk mangfold med stor konsentrasjon av mange fiske- og sjøfuglarter, og mange korallrev. Området er derfor vurdert som særlig verdifullt. Større deler av Eggakanten er siden forrige forvaltningsplan blitt kartlagt av MAREANO, og det er avdekket korallrev og hornkoraller i flere områder. Norges geologiske undersøkelser (NGU) har også presentert et kart som viser bioklastiske sedimenter (karbonatholdige sedimenter dannet fra døde organismer) både på Eggakanten, i områdene mellom røstrevet og trænarevet, samt i kystnære områder sør (utenfor Sula, Frøya, Froan) og nord for Haltenbanken. Kartlegging av bioklastiske sedimenter gir en god pekepinn på hvor man kan forvente å finne korallrev, men gir ikke informasjon om det finnes levende koraller, slik at man kan definere haugstrukturene som "korallrev"» (06.03.2015:3). På Eggakanten og Mørebankene er det opprettet vernede korallområder. Selv om områdene som foreslås utvidet i TFO 2018 ikke innbefatter disse verneområdene, vil det havstrømmene tatt i betraktning, være stor økologisk risiko ved en ulykke i kvadrantene 6201 og 6202.

Mørebanken er viktige gyte- og tidlig oppvekstområder for norsk vårgytende sild og sei. Sjøfuglarter høyere i økosystemet, som lunde, lomvi, havhest, krykkje, havsule og toppskarv er avhengig av disse artene og områdene. Som tidligere nevnt, vil et oljeutslipp i de foreslåtte områdene raskt kunne nå Mørebankene. Dette er både et kritisk område økologisk, men også økonomisk, ettersom store verdier skapes her av fiskeindustrien.

Organisasjonene er også bekymret for at det legges til rette for oljeaktivitet i områder som er i/og/eller tett opp mot områder som er viktige gyte- og oppvekstområder for viktige fiskeslag som følge av de negative konsekvenser seismikk, elektromagnetiske undersøkelser og undersjøiske sprengninger vil ha for fiskens gytemønster. Havforskningsinstituttet har i sin rapport nr 10/2019[15] kommet med vesentlig og ny informasjon om hvilke konsekvenser dette vil ha for livet i havet og fiskens gytemønster. Under fiskens vandring til gyteområdene kan forstyrrelser fra kraftig lyd potensielt gi avvik i det normale vandringsmønsteret, som igjen kan gi opphav til betydelige forstyrrelser i vandringsrutene for ulike fiskebestander. Havforskningsinstituttet påpeker at viktige gytefelt av denne grunn må skjermes for den påvirkningen som seismisk skyting representerer. Viktige gytefelt må av denne grunn skjermes for seismikkskyting.

6. All tilgjengelig informasjon og tidligere anbefalinger må også tas med i avveiningen når et område skal innlemmes i TFO

I høringsrunden ber olje- og energidepartementet kun om innspill knyttet til ny, vesentlig informasjon som er relevant for områdene det foreslås å innlemme i TFO 2019. De undertegnede organisasjonene mener at dette ikke er et godt nok grunnlag for olje- og energidepartementet for å avgjøre om/hvilke blokker som bør innlemmes i TFO 2019. Det

[14] https://www.regjeringen.no/contentassets/cdbd1dee9bd24a5395ea91577fa95f99/miljoedirektoratet.pdf?uid=Miljoedirektoratet.pdf

[15] Havforskningsinstituttets rapport nr. 10/2019 - Menneskeskapt støy i havet, publisert 25. februar 2019 (s. 20 og 21).

enorme omfanget av utvidelser gjennom TFO-rundene de siste årene samt beslutningen om å inkludere kontroversielle og til tider særlig sårbare og verdifulle områder i TFO kan tyde på at tidligere frarådinger og anbefalinger fra de miljøfaglige etatene ikke blir tatt med i avveiningene når et nytt område innlemmes i TFO. At man har ignorert miljøfaglige råd og anbefalinger i et område tidligere må ikke skape presedens for avveiningene i denne og fremtidige TFO-runder. Vi mener derfor at det vil kunne styrke forvaltningen at all relevant informasjon og anbefalinger som gjelder for de aktuelle blokkene kommer på bordet i hver høringsrunde.

7. Riksrevisjonens anbefaling om åpenhet rundt hvordan høringsinnspillene til forslag til utlysninger av utvinningstillatelser blir vurdert og håndtert må følges i TFO 2019

I arbeidet med Riksrevisjonens rapport om "Undersøkelse av myndighetenes arbeid med å ivareta miljø og sikkerhet ved petroleumsvirksomhet i nordområdene[16]" kom det frem at olje- og energidepartementet i etterkant av høringsinnspillene tilknyttet 24.konsesjonsrunde spurte konsulentselskapet DNV-GL om å gi sine vurderinger av Miljødirektoratet, Norsk Polarinstitutt og Havforskningsinstituttet sine miljøfaglige råd. DNV-GL er et konsulentselskap som har gjort mange oppdrag på vegne av olje og energidepartementet og interesseorganisasjonen Norsk olje og gass. De undertegnede organisasjonene stusser over manglende åpenhet rundt slike bestillingsoppdrag. Vi mener også at det er kritikkverdig og lite redelig at de miljøfaglige etatene ikke har fått svare eller kommentere på DNV-GL sine vurderinger av deres miljøfaglige råd. Vi støtter derfor Riksrevisjonens anbefaling om større åpenhet rundt disse prosessene og mener det må være åpenhet rundt hvordan olje- og energidepartementet vil vurdere og håndtere innspillene som kommer inn i denne TFO runden.

8. Konklusjon

Natur og Ungdom, Naturvernforbundet, Greenpeace, WWF Verdens naturfond, Norges Kystfiskarlag, Sabima og Bellona mener olje- og energidepartementets forslag til TFO 2019 må forkastes, og TFO-ordningen avvikles. De undertegnede organisasjonene er bestemte på at regjeringen vil bryte med dagens unge og kommende generasjoners rett til et levelig miljø dersom forslaget gjennomføres. Forslaget er til hinder for grønn omstilling, vil øke Norges og verdens klimagassutslipp, utgjør en finansiell risiko, og er en stor økologisk trussel da det foreslås oljevirksomhet med svak oljevernberedskap i eller i nærheten av Særlig verdifulle områder.

16 https://www.riksrevisjonen.no/rapporter-mappe/no-2018-2019/undersokelse-av-myndighetenes-arbeid-med-a-ivareta-miljo-og-fiskeri-ved-petroleumsvirksomhet-i-nordomradene/

Med vennlig hilsen

Gaute Eiterjord,
Natur og Ungdom
Sign.

Silje Ask Lundberg,
Naturvernforbundet
Sign.

Frode Pleym,
Greenpeace Norge
Sign.

Frederic Hauge,
Bellona
Sign.

Arne Pedersen
Norges Kystfiskarlag
Sign.

Else Hendel
WWF Verdens naturfond
Sign.

Christian Steel
Sabima
Sign.